

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 134

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1881.

Εἶναι προνόμιον τῆς Ἑλλάδος, πᾶν σημεῖον τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ν' ἀνακαλῆ ἱστορικὴν τινα ἀναμνήσιν ποιήσεως μεστήν. Τὸ Δαφνί, περὶ οὗ ἀπὸ τινος γίνεται ἰκανὸς λόγος ἐν τῷ τύπῳ ὡς μέρους κατακλήλου πρὸς σχηματισμὸν θεμινοῦ ἐνδικαιτήματος καὶ περιπάτου πρὸς τὴν πρωτεύουσαν, τὸ ὥραϊον καὶ ποιητικὸν Δαφνί δὲν ποιεῖ ἐξαιρέσιν εἰς τὸν κανόνα τοῦτον. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα αἱ μετὰ τῆς τοποθεσίας τῆς συνθεόμεναι ἀναμνήσεις ἔχουσι τοῦτο τὸ ἴδιον, ὅτι εἶναι ῥωμαντικώτεροι, κατὰ τὰς ἐπικρατούσας πρ' ἡμῶν ιδέας, τῶν τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀνάγονται εἰς τὴν ἵπποτικὴν τῆς Εὐρώπης ἐποχὴν. Τὸ Δαφνί ἔχει τὴν ἰδίαν ἱστορίαν του κατὰ τὸ χρονικὸν ἐκεῖνο διάστημα τῶν διακοσίων καὶ πενήκοντα ἐτῶν περίπου ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγγων τῷ 1204 μέχρι τῆς καταλήψεως τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ἀμουράτ Β' τῷ 1456, καθ' ἃ ἡ τόσας ποικίλας τύχας ὑποστάσα αὕτη πόλις τῆς Ἀθηναῆς διετέλεσεν ὑπὸ τὸ κράτος διαφόρων ἐξ Ἑσπερίας κυρίων. Ἐκ τούτων, ἦτοι τῶν Γάλλων, τῶν Καταλάνων καὶ τοῦ Φλορεντινοῦ Ἀτζουκίολη, ἰδιαιτέρως μνεῖς ἀξιοὶ εἰσὶν οἱ Γάλλοι, διότι κατὰ τὴν δυναστείαν αὐτῶν ἐξεδήλωσαν πολλὰ τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν προτερημάτων. Ὀλίγοι ἐκ τῶν σημερινῶν Ἀθηναίων γνωρίζουσιν, ὅτι ἡ προσφιλέστατος αὐτῶν πόλις ὑπῆρξε πρὸ 5 αἰῶνων μὲν τῶν λαμπροτάτων ἐστίων τῆς γαλλικῆς ἀριστοκρατίας, ὅτι κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν Γάλλων Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν, τῶν de la Roche καὶ τῶν Brienne, ἤκμασεν ἐν αὐτῇ διακρηπὴς γαλλικὴ κοινωνία, μετ' αὐτῆς δὲ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα καὶ φι-

λολογία. Οὐδαμοῦ ἴσως τόσον ὅσον ὑπὸ τὸν ἐξάϊσιον Ἀττικὸν οὐρανὸν ἐπὴνθησε λαμπρότερος ὁ ῥωμαντικὸς βίος τῶν Γάλλων ἵπποτων καὶ τῶν Γαλλίδων δεσποινῶν. Μέρους τῶν τόσων ποιητικῶν ἐκείνων παραδόσεων συγκεντροῦται εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Δαφνίου, τὸ ὁποῖον ἦτο καθίδρυμα λατινικὸν τοῦ τάγματος τῶν Βενεδικτινῶν, καὶ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου ἐπικρατοῦσιν εἰσέτι ἀμφιβολαὶ ἂν εἶναι φραγκικῆς ἢ ἑλληνικῆς καταγωγῆς.

Τὰ εἰρήπια τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Δαφνίου ὁμοιάζουσι πολὺ πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν ὑπὸ τῶν Λατίνων οἰκοδομηθέντα τοιοῦτου εἴδους μνημεῖα. Ἡ ἐκκλησία ἔχει λίαν καλλιτεχνικὰς ἀναλογίας. Ὁ θόλος αὐτῆς κοσμεῖται ὑπὸ κολοσιαίας εἰκόνας ἐκ μωσαϊκοῦ πολυχρώμου, κριστανούσης τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, κρατοῦντος βίβλον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός. Τὸ καλλιτέχνημα τοῦτο, ὅπερ σώζεται εἰσέτι ἀκέραιον, δύνηται ὅμως ἀπὸ στιγμῆς εἰς ἄλλην νὰ καταρρεῖσθαι, ὁμοιάζει καθ' ὅλα πρὸς τὴν καλλίστην ἐκ μωσαϊκοῦ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἣν θαυμάζουσιν οἱ εἰδήμονες ἐν τῇ ἐν Κεφκλου τῆς Σικελίας ἀρχαίᾳ βυζαντινῇ ἐκκλησίᾳ. Ὁμολογουμένως τὸ μωσαϊκὸν τοῦ Δαφνίου εἶναι ἐκ τῶν καλλίστων τοιοῦτου εἴδους ἔργων, ὅσα περιεσώθησαν ἐκ τῆς βυζαντινῆς τέχνης. Καὶ ἄλλα δὲ τινα μικρότερα, ἀλλ' ἐπίσης λόγου ἀξία μωσαϊκὰ ἔργα κοσμοῦσι τὴν ἐν λόγῳ ἐκκλησίαν, ἣτις, ἐλπίζομεν, νὰ γίνῃ ὑποκαίμενον τῆς προνοίας τῶν φιλοκάλων ἀνδρῶν, οἵτινες προτίθενται νὰ εὐπρεπίσωσι τὸ πλῆρες φυσικῶν καλλονῶν καὶ ποιητικῶν ἀναμνήσεων Δαφνίου. Ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ μοναστήριον τοῦ Δαφνίου εἶναι καθίδρυμα μὲν τῆς οἰκογενείας τῶν de la Roche, ὧν τινὲς ἐτάφησαν ἐκεῖ, ἔργον ὅμως ἀρχιτεκτόνων καὶ καλλιτεχνῶν Βυζαντινῶν.

Τοιοῦτη ἐν συνόψει ἡ τοποθεσία αὕτη, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν ποιητικῶν αὐτῆς παραδόσεων.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ Ἀσμοδαῖος, ὡς βλέπουν σήμερα οἱ ἀνκνῶσταί του, ἐπρονόησεν ὅπως ἐν τῇ σελίδι τῆς γελοιογραφικῆς προσωρινῶς συμπληρωτῆ τῆν μίαν τοῦλάχιστον στήλην τῆς Συναξιακῆς Ἀκκδημίας δι' ἐπιστημότητος τῆς ἡμέρας, ἀφοῦ ὁ κ. Δρόσης εἰτέτι δὲν ἀνεστήλωσε, πρὸς τὰ ἀγγελθέντα, τὸ καλλιτέχνημά του. Ὑπόσχεται δὲ νὰ συμπληρώσῃ καὶ τὴν δευτέραν στήλην δι' ἐτέρως ἐπιστημότητος ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ δραστεροῦ γλύπτου καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Πλὴν ἄλλων κκῶν, τὰ ὅποια μᾶς ἔφεραν ἡ ἐπιδημία, τὸ μεγαλύτερον πάντων εἶναι τὸ δίκην ἀγκουρίων ξεφύτρωμα πλῆθος ἀγνώστων ἐπιστημόνων, οἵτινες πκρέχουν δωρεὰν τὰς σοφὰς συμβουλὰς των. Ὁ τυροειδῆς πυρετός, ὁ τυφώδης πυρετός, ὁ κοιλικκὸς τύφος, οἱ ὑρέσιμοι πυρεταί, οἱ ὑποσυνεχεῖς πυρετοὶ καὶ ἄλλοι χίλιοι τοιοῦτοι κκτῆνησαν πλέον ἀήδια.

Συμπέρασμα ἀλάνθαστον. Ὅσῳ περισσοτέρως δικτριβάς γράψῃ εἰς ἱατρὸς, τόσῳ ὀλιγωτέρως ἀσθενεῖς ἔχει.

Ἐκ τοῦ Αἰῶνος κκνῶμεν, ὅτι ἀνώνυμος τις Κυρία ἀπέστειλε πρὸς τὴν Φιλὸπτωχον ἑταιρίαν τῶν Κυριῶν φρ. τριακκόσια πρὸς ἀγορὰν ζωμοῦ καὶ πάγου διὰ τοὺς ἐνδεεῖς. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι οὕτω ἐνοοῦμεν τὴν ἀληθῆ πρὸς τοὺς πένητας συνδρομὴν καὶ ὄχι ὡς ἀπὸ τινος συμβαίνει, δηλ. νὰ γίνεταί τρικουβερτη μεκλάμα, ὅτι π. χ. ἡ τὰδε ἡ τὰδε Κυρία προσέφερε ποσὸν τι ὄχι πκράγματι πρὸς περιστολὴν τοῦ τύφου, ἀλλ' ἀπλῶς πρὸς ἱκανοποίησιν δια τῶν ἐφημερίδων τοῦ τύφου τῆς.

Ἄλλο ἀνεξάντλητον θέμα μᾶς ἔβγαλεν ὁ Αἰὼν. Τὰ τουρκικὰ τζαμίκα Ἀθηνῶν καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τρομερὰ ἀπερκατολογία του φοβούμεθα μὴ πκρβλάψῃ τοὺς εἰς ἀνάρρωσιν ἤδη εὐρισκομένους ἀσθενεῖς. Μωάμεθ, γλύτωσέ μκς ἀπὸ τὴν συζήτησιν περὶ τζαμιῶν καὶ γινόμεθα εὐχκρίστως ὀπκδοί σου.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα ἀνέγνωμεν, ὅτι ὁ κ. Τασούλης, ὁ κτηνίατρος, δικτριβάει ἐν Σπέτζαις. Ἐπορήσαμεν ἐπὶ τῆς εἰδήσεως, διότι κκθμερινῶς βλέπομεν τὴν κόκκινην βούλαν του μετὴν λέξιν ὕγιες ἐπὶ τῶν μηρῶν τῶν ἐν τοῖς κρεωπαλείοις βοδῶν.

Σ

Αἰ πρὸ μηνὸς ἐκχωθεῖται δύο κκρμάρινοι στήλαι τοῦ κήπου τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν αὐτὴν εὐρίσκονται θέσιν. Καὶ ἡ ἀδικφορία αὕτη τῶν ἀρμονιδίων χκακκτρηρίζει ὁποῖον κκσθησιν ἀρμονικῶς ἔχουσι πρὸς ὅ,τι βάρβαρον.

Σ

Πλησίον τῆς μεγάλης οἰκίας Μουρούζη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ἀκριβῶς εἰς τὴν γωνίαν μετὰ τὴν πλατείας τῆς Ὁμονοίας καὶ τῆς ὁδοῦ, ἐκκωνίσθη τοιαύτη ἐταίρια ἐκκίτεια ἀπὸ τρεῖς ἀπομάχους ὥστε κκτῆνησαν φοδερὰ μᾶστις τῶν διερχομένων. Δὲν μένει ἡσυχον τὸ καρτέρι ἐκεῖνο οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν, διότι ὁ εἰς διαδέχεται τὸν ἄλλον τακτικὰ καὶ οὔτω πκεί λέγοντας, κ. διευθυντὰ τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις!

Σ

Πεποιθήμεν, ὅτι ὁ κερδῆσας τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ τελευταίου λαχείου, εἴτε πλούσιος εἶναι εἴτε πτωχός, δὲν θὰ λησμονῆσῃ, ὡς ὁ μέγας τραπεζίτης κ. Βούρος, τὴν ἐπικρατήσασαν φιλόκκθρωπον συνήθειαν νὰ δικθέσῃ 500 φράγ. ὑπὲρ τῆς μικρῆς ὀρκκνῆς, ἥτις ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κληρωτῆδος τὸν εὐτυχῆ ἀριθμὸν.

Σ

Ὁ τελευταῖος ἐπιμήνιος Φοῖβος ἐμπεριέχει περὶ κκκακκρίδης, βεβεντίου καὶ ἐπικρατούσης νότου. Μὴ χειρότερη!

Σ

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Φκλήρου ὁ ὑπομονητικὸς φίλος Ρ... παρήγγειλε μίαν κοτελέταν. Ἀφοῦ περιέμεινεν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, εἶκοσι λεπτά, ἡμίσειαν ὥραν καὶ ὁ ὑπκρέτης ἀποκρίνεταί μετὸ αἰώνιον ἐφθασα, ἀπελπισθεῖς ἐγείρεται, μετακκίνει πρὸς τὸν κ. Κκτσιμπαλῆν καὶ μετὸν ἡμερώτερον τρόπον λέγει:

— Νὰ εἰπῆτε εἰς τὸ γκακκρόνι σας ἐκεῖνο, τὸ ὅποτον ὕπκρεταεῖ ἡ μᾶλλον τὸ ὅποτον δὲν ὕπκρεταεῖ, ὅτι ἡ κοτελέτα εἶναι περὶττή.

Σ

Ὁγδοκκοντούτης ὀπαδὸς τοῦ ἔρωτος, νυμφευθεῖς ἐσχκτως μετὰ δεκαενεκέτιδα ὠραῖαν νεκκνίδα, ἠρώτησεν ἐμπιστευτικῶς τὸν γνωστὸν ἱατρὸν Β.

— Ἐ! ἱατρε, τί λέγετε; δύνκκμι νὰ ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἀποκκσσω τέκνα;

— Νὰ ἐλπίζετε, φίλε μου ὄχι, νὰ φοβῆσθε ὅμως, καί.

Τῷ φιλοπόλιθι Μολαίτη.

Πώς 2 και 2 δὲν κάμνουν 4

"Εγγράψαν αὐτὴν ἐφημερίδες, ὅτι ὁ δήμαρχος ἐζήτησε πίστωσιν 10,000 δραχμῶν χάριν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὴν ἀπέρριψεν. Ἡ ἐφημερίς τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀνκίρει τὸ γεγονός, λέγουσα, ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔχουσιν ὡς ἀνεγράφη συνεπίσῃ «μεροληπτικῶν καὶ ἀδοξίμων πληροφοριῶν». Καὶ τὰ ἐκθέτει αὐτὸς ὡς ἑξῆς ἐν περιλήψει:

"Εγγράφον καθαριότητος δήμαρχος ἀνεκοίνωσε, Γενάκας ἀνέγνωσε. Σύμβουλοι ἠγανάκτησαν. Φιλῆμων περικτήσας ἀδιαθετῶν προεδρεῖν λόγον ἀνέλαβε. Πρότασιν ἀπέκρουσε. Γ. Μίνως περητήρησε. Γ. Σιβιτανίδης οὐκ ἠμφισβήτησε. Λεβίδης εὐρύτερον ἀνέπτυξεν. Ἰωακείμ ἐσημείωσε. Συμβούλιον ἔγνω, ὅτι τὸ περὶ καθαριότητος ζήτημα δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐνεστώδες, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον καὶ πρότερον ἀπερρίφθη».

Αὐτὰ εἰσὶν ἐπὶ λέξει καὶ μέχρι κεραίας ἀκριβῆ «τὰ τῆς συνεδριάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου» ἐπιλέγει ὁ Αἰὼν. Τί παραπάνω εἶπον αἱ ἐφημερίδες, ἄς διέψευσον; Ἐπρεπεν ὅμως νὰ παραταχθῶσιν αἱ γνώμαι καὶ αἱ εὐρύτεραι ἀναπτύξεις τῶν κυρίων ρητόρων τοῦ συμβουλίου.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ 2 καὶ 2 δὲν κάμνουν 4.

Θέματα Ὁλλενδόρφου νεοελληνικά.
(ἐκ τοῦ σημειωματαρίου παρεπιδημοῦντος Γερμανοῦ)

§ α'. Ἔχετε τύπον; Ἔχω τύπον. Ποῖος ἔχει τύπον; Ὁ Ἰωάννης ἔχει τύπον. Πόσον τύπον ἔχει ὁ Ἰωάννης; Ὁ Ἰωάννης ἔχει 40 βαθμούς. Πόσους βαθμούς ἔχετε; Ἔχω 40 βαθμούς. Ἔχετε 40 βαθμούς; Εἶχα 40 βαθμούς, τώρα ἔχω 39.

§ β'. Ἔχετε ἀσθενεῖς; Ἔχω ἀσθενεῖς. Πόσους ἀσθενεῖς ἔχετε; Ἔχω τριάκοντα ἀσθενεῖς. Ἔχετε τριάκοντα ἀσθενεῖς; Ἔχω εἰκοσιπέντε ἀσθενεῖς, ἀλλ' ὁ Λαμπραδάριος ἔχει 30. Ποῖος ἔχει περισσότερους ἀσθενεῖς; Ὅλοι ἔχομεν ἴσους ἀσθενεῖς.

§ γ'. Πίνετε ὕδωρ; Πίνω ὕδωρ. Τί ὕδωρ πίνετε; Πίνω ὕδωρ Καισαριανῆς. Πόσον ὕδωρ πίνετε; Πίνω πολὺ ὕδωρ. Διατὶ πίνετε πολὺ ὕδωρ; Διότι ἔχω ἀνάγκην νὰ πίνω ὕδωρ. Διατὶ πίνετε ὕδωρ Καισαριανῆς; Διὰ νὰ μὴ ἔχω τύπον. Ἔχετε τύπον κτλ. (ὄρα ἀνωτέρω § α').

— Τί τὰ θέλουν αὐτὰ τὰ σίδερα ποῦ βάζουν 'ς τὸν δρόμον τοῦ Σταδίου;

— Εἶναι γιὰ τὸν ἵπποσιδηρόδρομον.

— Ὑποσιδηρόδρομο; Τί εἶναι αὐτὸς πάλι; Κενένας βελῶδες παρακάτω ἀπὸ τὸν σιδηρόδρομον, ὅταν πῶς λέμε λοχαγὸς καὶ ὑπολοχαγός;

— Ὅχι δὲ καὶ κενένας. Σὺ φαντάζεσαι πῶς θὰ κάμουν κενένας ὑπο-Παρασκευαίδη. Ὅχι, εἶναι σιδηρόδρομος ποῦ τὸν σέρνουν ἄλογα.

Τὸ γραφεῖον τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

μετηνέχθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου οἰκίαν τοῦ γερμανοῦ ἀρτοποιοῦ κ. Κ. Σίχ, μεταξὺ τῶν οἰκιῶν Ῥάλλη καὶ Ὀρφανίδου.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἔργον ἀναπληρῶνει ἑλλεῖψιν λίαν ἰκανοῦ τῆς συγχρόνου φιλολογίας ἡμῶν. Ὁ Ἐσπερος ἔχει ὅλην ποικίλην, ἐπιστημονικὴν, φιλολογικὴν, πρὸς δὲ καὶ τερπνὴν καὶ ἀναγομένην εἰς τὰ ἐν τῷ κόσμῳ συμβαίνοντα. Ἐπὶ πᾶσι δὲ κοσμητικαῖς πόλεσι ἐκδιδομένων παντοίων τοσοῦτων συγγραμμάτων. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο κύριον ἔχον συντάκτην καὶ ἔφορον ἕνα τῶν μέλων διακεκριμένων ἡμῶν λογίων, τὸν διδάκτορα τῆς φιλολογίας κύριον Ἰωάννην Περδάνογλον, καὶ ἐκδιδόμενον ἐν Αἰψίᾳ, ἤτοι ἐν τινὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν κέντρων τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἀνάγνωσμα ἀριστον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, διὰ πάντα μεμφομένον ἄνδρα ἢ δέσποιναν.

Ὁ Ἐσπερος ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός, εἰς σχῆμα μεγάλου ἁπλοῦς ἑκαστον τεύχος, συγκείμενον ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχει εἴς εἰκονογραφίας.

Ἡ τιμὴ τοῦ Ἐσπερου ὀρίζεται εἰς φράγκα 40 κατ' ἑστὸς πληρωτέα ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώτου φύλλου. Συνδροματικὰ ἐγγράφονται ἐν Ἑλλάδι ἐν τῇ γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος.